Samorządowe
Kolegium Odwoławcze
w Przemyślu
ul. Borelowskiego 1
tel./fax 16 670 20 91

SKO.415.100.2017

URZĄD MIASTA PRZEWORSKA
Wpłynęło dnia 06. PAŹ. 2017
L.dz. 9405
Przekazano M. Stura / Kier. M. Fąsecka

Przemyśl, dnia 13 września 2017 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), oraz art. 4 ust. 2 pkt. 1, art. 50 ust. 1, ust. 4, art. 51 ust. 1 pkt 2, art. 52 ust. 1 i 2, art. 53 ust. 3 i art. 56 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073), po rozpatrzeniu odwołania Państwa Marii Krupy zam. ul. Żytnia 41, 37-200 Przeworsk, od decyzji Burmistrza Miasta Przeworska z dnia 30 czerwca 2017 r. nr GPB.6733.9.2017, w przedmiocie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Przemyślu w składzie:

Przewodniczący:	Jan Kalita
Członek /spr./:	Anna Szegda
Członek:	Janina Gawlik

na posiedzeniu w dniu 13 września 2017 r. postanowiło:

u t r z y m a ć w m o c y
decyzję Burmistrza Miasta Przeworska z dnia 30 czerwca 2017 r.
nr GPB.6733.9.2017

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 30 czerwca 2017 r. nr GPB.6733.9.2017, Burmistrz Miasta Przeworska, po rozpatrzeniu wniosku Przeworskiej Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. z dnia 14 kwietnia 2017 r., uzupełnionego w dniu 27 kwietnia 2017 r. i zmienionego w dniu 31 maja 2017 r., ustalił lokalizację inwestycji celu publicznego, zgodnie z wnioskiem, zawartą w części tekstowej i graficznej decyzji, które stanowią integralną całość dla inwestycji pn. „Budowa sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej z przebiegiem przez działki nr 2131, 2132, 2133, 2135, 2136/3, 2137, 2138/1, 2138/3, 2140, 2143/5, 2138/4, położonej w Przeworsku, przy ul. Żytniej".

Odwołaniem z dnia 18 lipca 2017 r. Pani Maria Krupa poddała wyżej opisane rozstrzygnięcie kontroli instancyjnej przez SKO w Przemyślu, wnosząc o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji, ewentualnie o zmianę decyzji w ten sposób, że inwestycja przebiegać będzie przez działkę o nr 2140, a nie przecinając działkę nr 2136/3 w taki sposób, że inwestycja utrudniać będzie zagospodarowanie działki w przyszłości. Przedmiotowej decyzji zarzucono naruszenie przepisów postępowania: art. 104 w zw. z art. 107 k.p.a. poprzez orzeczenie na jego podstawie i brak wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji; art. 6, art. 8 k.p.a. poprzez podejmowanie działań nie mających oparcia w przepisach prawa i nie prowadzenie postępowania w sposób budzący zaufanie obywateli do organów władzy publicznej; art. 7 w zw. z art. 77 § 1 k.p.a. poprzez niepodjęcie czynności zmierzających do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy oraz niezebranie w sposób wyczerpujący materiału dowodowego; art. 9 w zw. z art. 11 k.p.a. poprzez nieudzielenie stronie niezbędnych wyjaśnień i wskazówek, brak należytego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków oraz

zaniechanie wyjaśnienia w uzasadnieniu decyzji zasadności przesłanek, którymi kierował się organ przy załatwieniu sprawy; art. 107 k.p.a. brak uzasadnienia i wskazania, którym dowodom organ dał wiarę oraz na których oparł swoją decyzję, a którym odmówił wiarygodności. W uzasadnieniu złożonego środka zaskarżenia strona rozwinęła wyżej wskazane zarzuty dotyczące naruszenia przepisów postępowania, wskazując jednocześnie powody swojego negatywnego stanowiska w kwestii lokalizacji planowanej inwestycji – obniżenie wartości nieruchomości, ograniczenie możliwości zabudowy działki w przyszłości. Jednocześnie wskazano na brak odzewu inwestora co do wniosku strony o zlokalizowanie inwestycji na innej działce, a także organ nie nakazał inwestorowi podjęcia stosownych działań.

Burmistrz Miasta Przeworska nie znalazł podstaw do uchylenia lub zmiany decyzji w myśl przepisów art. 132 k.p.a. i pismem z dnia 25 lipca 2017 r. nr GPB.6733.9.2017, przekazał odwołanie wraz z aktami sprawy do SKO w Przemyślu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Przemyślu po rozpatrzeniu odwołania i zapoznaniu się z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy rozstrzyga, co następuje:

Zaskarżona decyzja jako prawidłowa pod względem formalnoprawnym nie podlega uchyleniu, tym samym złożone odwołanie nie może zostać uwzględnione.

Przedmiot niniejszego postępowania regulują przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073), powoływanej dalej jako: u.p.z.p. Kwestie proceduralne normuje ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), dalej jako: k.p.a.

W oparciu o wyrażoną w art. 7 k.p.a. zasadę prawdy obiektywnej, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zgodnie z tą regułą organ prowadzący postępowanie ma obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością. W szczególności jest obowiązany dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnego przypadku na podstawie analizy całego materiału dowodowego, a stanowisko wyrażone w decyzji uzasadnić w sposób wymagany przez przepisy k.p.a.

Stosownie do treści art. 50 ust. 1 u.p.z.p., inwestycja celu publicznego jest lokalizowana na podstawie planu miejscowego, a w przypadku jego braku - w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. W art. 52 ust. 1 u.p.z.p. ustawodawca określił, że ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego następuje na wniosek inwestora. W ust. 2 tego przepisu szczegółowo wskazane zostały elementy, które taki wniosek powinien zawierać. Jednocześnie ust. 3 stanowi, że nie można uzależnić wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego od zobowiązania się wnioskodawcy do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków.

W tym miejscu wskazać należy na szczególny prawny charakter decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego. Zgodnie z art. 54 pkt 2 u.p.z.p., decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego określa warunki i szczegółowe zasady zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy wynikające z przepisów odrębnych. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego jest decyzją związaną, o czym stanowi wyraźnie przepis art. 56 u.p.z.p., zgodnie z którym nie można odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi. Organ rozpatrujący wniosek o ustalenie lokalizacji projektowanej inwestycji celu publicznego, aby odmówić jej lokalizacji w sposób wnioskowany przez inwestora, musi wykazać niezgodność wnioskowanej lokalizacji z przepisami prawa.

Nadto organ prowadzący postępowanie w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego ma obowiązek dokonania konkretyzacji warunków wynikających z przepisów prawa

powszechnie obowiązującego w stosunku do planowanej inwestycji, która ma być zrealizowana na wskazanym przez inwestora terenie. Taki obowiązek przewiduje art. 53 ust. 3 u.p.z.p., który stanowi, że właściwy organ w postępowaniu związanym z wydaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dokonuje analizy warunków i zasad zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy, wynikających z przepisów odrębnych (pkt 1), stanu faktycznego i prawnego terenu, na którym przewiduje się realizację inwestycji (pkt 2) . Decyzja ta ma więc charakter deklaratoryjny, gdyż organ stwierdza w niej jedynie czy w świetle powszechnie obowiązującego prawa dopuszczalna jest realizacja danej inwestycji na wskazanym przez inwestora terenie. Organ, rozpatrując wniosek inwestora, bada jedynie czy dana inwestycja spełnia przesłanki ściśle określone przepisami prawa. To nie od uznania organu zależy czy na danym terenie będzie możliwa realizacja danej inwestycji celu publicznego, lecz od tego czy taką możliwość w konkretnym wypadku przewidują przepisy prawa.

W rozpatrywanej sprawie planowana inwestycja polega na budowie sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej z przebiegiem przez działki nr 2131, 2132, 2133, 2135, 2136/3, 2137, 2138/1, 2138/3, 2140, 2143/5, 2138/4, położonej w Przeworsku, przy ul. Żytniej. Niespornym jest, że na terenie planowanej inwestycji brak jest miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dlatego też istnieje podstawa w art. 50 ust. 1 u.p.z.p. do wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji projektowanej inwestycji, jako inwestycji celu publicznego.

W ocenie organu odwoławczego zarzuty strony podniesione w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie. W istocie dotyczą wyłącznie naruszenia przepisów postępowania, tym samym nie mogły wywołać oczekiwanego rezultatu w postaci uchylenia zaskarżonej decyzji. Jak już wyżej zostało wskazane, decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego jest decyzją związaną, o czym stanowi wyraźnie przepis art. 56 u.p.z.p., zgodnie z którym nie można odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi. Strona w złożonym odwołaniu nie wskazała konkretnych przepisów prawa materialnego, jakie jej zdaniem narusza planowana inwestycja celu publicznego. W odwołaniu zarzuciła jedynie, że budowa kolejnej sieci przesyłowej na nieruchomości spowoduje obniżenie jej wartości, a także ograniczy możliwości jej zabudowy. Zarzut ten jest bardzo ogólny, brak w nim bowiem wskazania, w jaki sposób lokalizacja zamierzonej inwestycji uniemożliwi planowane przez odwołującą zagospodarowanie działki.

Z kolei odnosząc się do zarzutu, że pomimo sprzeciwu strony i możliwości usytuowania inwestycji na innej działce, inwestor nie zmienił jej lokalizacji a organ nie nakazał inwestorowi podjęcia stosownych działań, wyjaśnić należy, że organ ustalający lokalizację inwestycji celu publicznego związany jest wnioskiem inwestora i nie może go ani modyfikować, ani interpretować w sposób niezgodny z intencjami wnioskodawcy. W istocie więc, rola organu orzekającego o warunkach lokalizacji sprowadza się do oceny legalności zamierzenia inwestycyjnego w danym miejscu, a nie oceny jego celowości, czy też słuszności. W sytuacji, gdy wniosek o ustalenie takiej lokalizacji czyni zadość wymaganiom formalnym i jest zgodny z u.p.z.p. oraz przepisami ustaw szczególnych, to organ jest obowiązany w sprawie wydać decyzję pozytywną. Nie można też uzależniać wydania decyzji od zobowiązania się wnioskodawcy do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków (art. 52 ust. 3 u.p.z.p.). W konsekwencji, w przedmiotowej sprawie organ I instancji nie mógł zmienić wniosku inwestora i zasugerować przebieg inwestycji po innych nieruchomościach niż wskazane we wniosku. Organ nie jest bowiem uprawniony do analizowania zasadności takiej, a nie innej lokalizacji inwestycji. Wobec powyższego sam sprzeciw strony przeciwko lokalizacji inwestycji na działce wskazanej przez inwestora nie poparty wskazaniem naruszenia konkretnych przepisów prawa materialnego nie mógł stanowić podstawy skutecznego kwestionowania legalności decyzji o ustaleniu lokalizacji wnioskowanej inwestycji celu publicznego.

Jednocześnie tut. Kolegium zauważa, że zaskarżona decyzja uwzględnia wymagania w zakresie ochrony osób trzecich w stopniu, jaki wymagany jest na etapie planowania inwestycji. Organ w części tekstowej decyzji, dotyczącej warunków i szczegółowych zasad zagospodarowania terenu inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej wynikające z przepisów odrębnych, w punkcie 12. określił, że inwestycję należy projektować uwzględniając wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich – w szczególności określone w art. 5, ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane.

Nadto decyzja o lokalizacji inwestycji celu publicznego jest typowym przykładem aktów związanych, czyli takich, w których organ bada jakiś stan faktyczny pod kątem zgodności z przepisami prawa. Stąd jeśli stwierdzi niezgodność, to zobowiązany jest wydać decyzję odmowną, jeśli zaś jej nie stwierdzi - ma obowiązek wydać decyzję zgodną z żądaniem wnioskodawcy. Inaczej mówiąc zgodność z normami prawa powszechnie obowiązującymi jest warunkiem koniecznym, ale i wystarczającym do wydania decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego. Jeżeli żaden przepis prawa nie sprzeciwia się zamierzeniu inwestycyjnemu, to organ zobligowany jest do wydania decyzji pozytywnej.

Szczegółowa analiza zebranego przez Burmistrza Miasta Przeworska materiału dowodowego nie wykazała konieczności eliminacji zaskarżonej decyzji z obrotu prawnego. Organ I instancji w sposób prawidłowy zebrał i rozpatrzył materiał dowodowy oraz podjął wszelkie niezbędne kroki do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego. Postępowanie przeprowadzono zgodnie z obowiązującą procedurą, zapewniając stronom postępowania czynny udział w każdym jego stadium, a zaskarżona decyzja odpowiada swą treścią normie prawnej wyrażonej w art. 107 § 3 k.p.a.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.
Decyzja niniejsza jest o s t a t e c z n a.

POUCZENIE:

Stronom przysługuje prawo zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Skargę składa się za pośrednictwem SKO w Przemyślu, na adres: Samorządowe Kolegium Odwoławcze, ul. Borelowskiego 1, 37-700 Przemyśl.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu administracyjnym określonym w art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1369) – dalej p.p.s.a.

W myśl art. 299 § 2 p.p.s.a. jeżeli strona nie ma miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu albo siedziby w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i nie ustanowiła pełnomocnika do prowadzenia sprawy mającego miejsce zamieszkania lub siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązana wraz z wniesieniem skargi ustanowić pełnomocnika do doręczeń mającego miejsce zamieszkania lub siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej.

Skarga podlega opłacie sądowej na zasadach określonych w Dziale V wyżej powołanej ustawy w wysokości określonej przepisami Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 ze zm.).

Na podstawie § 1 powołanego wyżej Rozporządzenia, wpis stosunkowy zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

Wpis stały bez względu na przedmiot zaskarżonego aktu lub czynności wynosi w sprawach (§ 2 pkt. 1):

1) skarg na postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, egzekucyjnym i zabezpieczającym - 100 zł;

2) skarg na akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa - 200 zł;
3) skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej - 300 zł;
4) skarg na akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż akty prawa miejscowego, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej - 300 zł;
5) skarg na akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego - 300 zł;
6) skarg na bezczynność organów administracji publicznej - 100 zł;
7) zażaleń na postanowienia wojewódzkich sądów administracyjnych - 100 zł.

Wpis stały wynosi w sprawach skarg dotyczących koncesji, zezwoleń lub pozwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie (§ 2 pkt. 2):
1) budowy i eksploatacji autostrad płatnych oraz dróg ekspresowych - 10.000 zł;
2) energetyki - 10.000 zł;
3) transportu lotniczego, kolejowego i morskiego - 10.000 zł;
4) radiofonii i telewizji - 10.000 zł;
5) publicznego obrotu papierami wartościowymi - 10.000 zł;
6) działalności bankowej - 10.000 zł;
7) ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji - 10.000 zł;
8) funduszy emerytalnych - 10.000 zł;
9) funduszy inwestycyjnych - 10.000 zł;
10) wytwarzania wyrobów spirytusowych i tytoniowych - 8.000 zł;
11) obrotu hurtowego napojami alkoholowymi - 8.000 zł;
12) kasyn gry - 10.000 zł;
13) innych gier losowych i zakładów wzajemnych - 8.000 zł;
14) łączności, w tym telekomunikacji, bez usług pocztowych - 8.000 zł;
15) usług pocztowych - 1.000 zł;
16) ochrony osób i mienia - 5.000 zł;
17) usług detektywistycznych - 5.000 zł;
18) obrotu dewizowego - 5.000 zł;
19) prawa celnego - 5.000 zł;
20) produkcji i obrotu hurtowego środkami farmaceutycznymi - 3.000 zł;
21) aptekarstwa i zakładów opieki zdrowotnej - 1.000 zł;
22) żywności i żywienia - 1.500 zł;
23) geologii i górnictwa - 1.000 zł;
24) kultury, edukacji i wychowania - 1.000 zł;
25) sportu, turystyki i rekreacji - 1.000 zł;
26) utrzymywania czystości i porządku - 800 zł;
27) w pozostałym zakresie - 500 zł.

Wpis stały wynosi w sprawach skarg, nieobjętych wpisem stosunkowym, z zakresu (§ 2 pkt.3):
1) budownictwa i architektury - 500 zł;
2) zagospodarowania przestrzennego - 500 zł;
3) ochrony środowiska i przyrody - 200 zł;
4) gospodarki wodnej - 300 zł;
5) nieruchomości - 200 zł;
6) rolnictwa i leśnictwa - 200 zł;
7) ewidencji ludności i dowodów osobistych - 100 zł;
8) cudzoziemców, paszportów i wiz - 300 zł;
9) aktów stanu cywilnego i obywatelstwa - 100 zł;
10) kombatantów - 100 zł;
11) własności przemysłowej - 1.000 zł;
12) zobowiązań podatkowych - 500 zł;
13) prawa celnego - 500 zł.

Wpis stały w sprawach skarg dotyczących uprawnień do wykonywania określonego zawodu, czynności lub zajęć, bez względu na ich rodzaj i charakter, wynosi 200 zł (§ 2 pkt. 4).

Wpis stały w sprawach skarg dotyczących postanowienia lub decyzji wydanych w trybie wznowienia postępowania administracyjnego, stwierdzenia nieważności, uchylenia lub zmiany albo wygaśnięcia aktu, bez względu na przedmiot sprawy, pobiera się w wysokości 200 zł (§ 2 pkt. 5).

W sprawach skarg niewymienionych w ust. 1-5 wpis stały wynosi 200 zł (§ 2 pkt. 6).

Wpis od skargi kasacyjnej oraz od skargi o wznowienie postępowania wynosi połowę wpisu od skargi, nie mniej jednak niż 100 zł (§ 3). Wpis stały od wniosku o wszczęcie postępowania, bez względu na przedmiot sprawy, wynosi 100 zł (§ 4). Przy uiszczaniu wpisu - zarówno gotówką do kasy właściwego sądu administracyjnego, jak i na

rachunek bankowy tego sądu - należy wskazać tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany, oraz sygnaturę akt sądowych (§ 5).

Stosownie do treści art. 239 § 1 p.p.s.a. nie mają obowiązku uiszczenia kosztów sądowych:

1) strona skarżąca działanie, bezczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawach:
   a) z zakresu pomocy i opieki społecznej,
   b) dotyczących statusu bezrobotnego, zasiłków oraz innych należności i uprawnień przysługujących osobie bezrobotnej,
   c) dotyczących chorób zawodowych, świadczeń leczniczych oraz świadczeń rehabilitacyjnych,
   d) ze stosunków pracy i stosunków służbowych,
   e) z zakresu ubezpieczeń społecznych,
   f) z zakresu powszechnego obowiązku obrony,
   g) udzielania cudzoziemcom ochrony,
   h) dotyczących dodatków mieszkaniowych;
2) prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Dziecka;
3) kurator strony wyznaczony przez sąd orzekający lub przez sąd opiekuńczy dla danej sprawy;
4) strona, której przyznane zostało prawo do pomocy w postępowaniu przed sądem administracyjnym (prawo pomocy), w zakresie określonym w prawomocnym postanowieniu o przyznaniu tego prawa.

Zgodnie z art. 243 § 1 p.p.s.a. stronie może być przyznane na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania prawo pomocy, które obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.). Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Przewodniczący .....

Członek .....

Członek .....

Otrzymują:

1. P. Maria Krupa zam. Przeworsk, ul. Żytnia 41
2. Burmistrz Miasta Przeworska – z prośbą o zmieszczenie na tablicy ogłoszeń i stronie internetowej organu (BIP)
3. Strony postępowania według wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszej decyzji – w aktach sprawy
4. a/a (BIP, tablica ogłoszeń)